

STORTINGET

Innst. 172 S

(2025–2026)

Innstilling til Stortinget
fra justiskomiteen

Dokument 8:50 S (2025–2026)

Innstilling fra justiskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Tone Wilhelmsen Trøen, Mahmoud Farahmand, Haagen Poppe og Margret Hagerup om å innføre en ordning med rett til informasjon, for å beskytte kvinner mot voldelige partnere

Til Stortinget

Innledning

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen innen 1. juli 2026 innføre en ordning etter modell av Clare's Law i Storbritannia, der enkeltpersoner og deres nærmeste kan søke politiet om informasjon om en nåværende eller potensiell partners tidligere straffedommer for vold i nære relasjoner eller seksuelle overgrep, hvor politiet foretar grundige vurderinger av alvorlighetsgrad, risiko for gjentakelse og personvern hensyn før informasjon eventuelt deles.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens behandling

Justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansen har uttalt seg om forslaget i brev av 15. desember 2025. Brevet følger som vedlegg til innstillingen.

Komiteen har invitert til å gi skriftlige høringsinnspill i saken. Det kom tre skriftlige innspill, og de er sammen med sakens dokumenter tilgjengelige på sakens side på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Ulvar Akselsen, Erik Hager, Farukh Qureshi og Kristine Løfshus Solli, fra Fremskrittspartiet, Anette Carnarius Elseth, lederen Jon Engen-Helgheim, Finn Krokeide og Stian Storbukås, fra Høyre, Mari Holm Lønseth og Helene Røsholt, fra Senterpartiet, Bent-Joachim Bentzen, fra Miljøpartiet De Grønne, Julie E. Stuestøl, og fra Kristelig Folkeparti, Hans Edvard Askjer, viser til representantforslaget i Dokument 8:50 S (2025–2026) fremmet av stortingsrepresentantene Tone Wilhelmsen Trøen, Mahmoud Farahmand, Haagen Poppe og Margret Hagerup om å innføre en ordning med rett til informasjon, for å beskytte kvinner mot voldelige partnere.

Komiteen viser til at forslagsstillerne mener at en slik ordning er et nødvendig tiltak for å forhindre vold i nære relasjoner. Clare's Law, formelt kjent som Domestic Violence Disclosure Scheme (DVDS), gir enkeltpersoner rett til å be politiet om informasjon dersom de er bekymret for at deres nåværende eller potensielle partnere kan utgjøre en risiko for dem.

Komiteen viser også til statsrådens svarbrev, hvor statsråden redegjør for hvordan departementet vurderer forslagsstillernes forslag.

Komiteen besluttet å avholde skriftlig høring i denne saken med frist 29. januar 2026.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Miljøpartiet De Grønne viser til Opptrappingsplan mot vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner (2024–2028): «Trygghet for alle», som ble vedtatt i 2024, og mener først og fremst de 122 tiltakene som allerede ligger i opptrappingsplanen, bør prioriteres, framfor å innføre en ordning etter modell av «Clare's Law» i norsk lov. Disse medlemmer mener trygghet særlig skapes når varsler tas på alvor, det vil si når politi og påtalemyndighet har ressurser og kompetanse til å følge opp, og når samfunnet stiller opp for dem som utsettes for vold.

Disse medlemmer vil påpeke at en innføring av innsynsrett etter modell av Clare's Law vil legge beslag på politiets ressurser. Dette er tids- og personellressurser som isteden bør benyttes til å øke politiets kapasitet til å etterforske saker om vold og overgrep, foruten å styrke etablerte beskyttelsestiltak som vi vet har effekt – for eksempel krisesentrene og økt bruk av omvendt voldsalarm, samt styrke forebyggingstiltak rettet mot personer som har begått eller står i fare for å begå voldtekt eller annen seksuell vold. Disse medlemmer vil også framheve implementering av RISK-modellen i samtlige politidistrikt som et nødvendig tiltak.

Disse medlemmer viser til at politiregisterloven allerede gir mulighet til å utlevere informasjon etter en konkret vurdering av nødvendighet og forholdsmessighet. Framfor å adoptere en lov som utfordrer sentrale rettsprinsipper mener disse medlemmer at en snarere kan vurdere behovet for å revidere bestemmelsene i politiregisterforskriften og utarbeide retningslinjer innenfor gjeldende lovgivning.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Miljøpartiet De Grønne har sympati med intensjonen i forslaget, men mener det reiser en hel rekke problemstillinger knyttet til personvern. Eksempelvis når frihetsberøvelsen er over, trer individet tilbake i samfunnet som en fullverdig borger med de samme grunnleggende rettigheter og plikter som alle andre. Derfor mener disse medlemmer at dette prinsippet skal tas med i vurderingen av et slikt forslag. Det skal videre understrekes at å kopiere en lov 1:1 fra et annet land kan ha uante konsekvenser. Det settes derfor spørsmålsteget ved tidsambisjonen i forslaget, som oppfattes som urimelig.

Disse medlemmer fremhever at straffedommer i utgangspunktet er anonymiserte. Derfor er disse medlemmer i utgangspunktet tilbakeholdne med å støtte ideen om utlevering av informasjon til «(...) og de-

res nærmeste». Dette fremstår veldig lite konkret, og fremstår som en helt ny rettspraksis.

Disse medlemmer stusser også over hvordan man skal definere «potensiell partner», og er bekymret for at dette kan svekke rettssikkerheten, spesielt hvis informasjonen kan innhentes av enkeltpersoner.

Disse medlemmer anerkjenner at forslaget er rettet mot kvinnevold, som er et viktig samfunnsproblem å ta tak i. Det må likevel understrekes at selv om menn er sterkt overrepresentert, så finnes det også kvinner som begår partnervold. Forslaget bør derfor være kjønnsnøytralt.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Miljøpartiet De Grønne støtter forslagsstillernes intensjon om å beskytte personer som blir utsatt for partnervold. Disse medlemmer mener imidlertid at den britiske ordningen basert på «Clare's Law» reiser flere prinsipielle og praktiske utfordringer, jf statsrådets vurderinger i svarbrev av 26. januar 2026.

Disse medlemmer viser videre til at ordningen bygger på en antakelse om at informasjon om tidligere vold vil føre til at det potensielle offeret gjør tryggere valg, men at dette ikke er godt dokumentert. En nyere studie om brukeropplevelser viser at mange opplever ordningen som nyttig og trygghetsskapende, men at dette ikke automatisk fører til at de forlater (potensielt) voldelige forhold, eller at risikoen for vold faktisk reduseres. Selv når informasjon gis, er det mange barrierer som hindrer at personer forlater voldelige forhold, herunder barn, økonomi, manglende støtteapparat, frykt og andre psykologiske faktorer.

Disse medlemmer mener derfor det er mer formålstjenlig å rette innsatsen inn mot andre tiltak for å forebygge og håndtere vold i nære relasjoner.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet viser til at regjeringen i desember 2023 la frem en egen opptrappingsplan mot vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner for perioden 2024–2028. Opptrappingsplanen er en viktig del av regjeringens helhetlige arbeid for å øke tryggheten i samfunnet, og inneholder 122 tiltak med mål om å forebygge og bekjempe vold og overgrep. For å styrke det forebyggende arbeidet er det også nedsatt en ekspertgruppe som skal utrede en tverrfaglig og tverretattlig modell for risikovurdering og risikohåndtering i saker om vold og overgrep i nære relasjoner. I tillegg har regjeringen etablert en partnerdrapskommisjon som skal bidra til økt fenomenkunnskap om partnerdrap og partnervold i en norsk kontekst, og som vil publisere rapporter med tilrådinger om forebyggende tiltak.

Disse medlemmer mener regjeringen bør avvente ekspertgruppens utredning og tilrådinger fra

partnerdrapskommisjonen før det eventuelt foreslås nye forebyggende tiltak mot partnervold.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Fremskrittspartiet har fremmet en rekke forslag tidligere knyttet til vold i nære relasjoner, blant annet forslag om permanent besøksforbud, bedre offerrettigheter og kompetanseheving for å beskytte utsatte jenter/kvinner. Videre har regelendringer ført til økt bruk av omvendt voldsalarm. Disse medlemmer mener at slike tiltak er helt nødvendige for å bekjempe kvinne- og partnervold.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utrede implementering av Clare's Law i Storbritannia i norsk lovverk, innenfor rammene av grunnleggende rettsprinsipper. Opplysninger skal kun utleveres til personer som står i fare for å utsettes for vold. Eventuell utlevering av opplysninger må praktiseres strengt, og etter klare retningslinjer som forhindrer misbruk, og må baseres på erfaringer innhentet fra Storbritannia. Lovverket skal være kjønnsnøytralt.»

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at vold i nære relasjoner er et av våre alvorligste samfunnsproblemer. Hvert år rammes tusenvis av kvinner og barn av vold og trusler fra personer de har eller har hatt en nær relasjon til. Statistikk fra Nasjonalt kunnskaps-senter om vold og traumatisk stress (NKVTS) viser at hver tiende kvinne i Norge har opplevd grov vold fra en partner i løpet av livet. Tallene er sjokkerende, og bak hver statistikk ligger menneskelige tragedier med livslang påvirkning for de som rammes. Disse medlemmer vil forsterke arbeidet mot vold i nære relasjoner.

Disse medlemmer har merket seg at Storbritannia har innført Clare's Law. Bakgrunnen for loven var at Clare Wood ble myrdet av sin ekskjæreste i 2009. Han hadde en lang historie med vold mot kvinner, men Clare visste ingenting om dette da hun innledet forholdet. Etter hennes død kjempet faren hennes, Michael Brown, for innføring av en ordning som kunne ha gitt datteren hans mulighet til å beskytte seg selv. I 2014 fikk han gjennomslag. Disse medlemmer viser til at Clare's Law, formelt kjent som Domestic Violence Disclosure Scheme (DVDS), gir enkeltpersoner rett til å be politiet om informasjon dersom de er bekymret for at deres nåværende eller potensielle partner kan utgjøre en risiko for dem.

Disse medlemmer viser til at ordningen har to hovedspor: En «right to ask», hvor enkeltpersoner selv kan søke om informasjon, og «right to know», hvor politiet på eget initiativ kan dele informasjon med en person de mener er i fare. I begge tilfeller foretar politiet en

grundig risikovurdering før informasjon eventuelt deles. Disse medlemmer understreker at en «right to know»-regel innebærer at politiet kun varsler personer politiet mener er i fare. Forslaget innebærer ikke at tidligere straffehistorikk blir offentlig kjent. Disse medlemmer understreker at dette inkluderer vurdering av alvorlighetsgrad i tidligere straffedommer, mønster i voldsutøvelsen, tid siden siste hendelse, og vurdering av nåværende risiko for gjentakelse.

Disse medlemmer viser til at ordningen er hyppig brukt i England og Wales. Disse medlemmer har merket seg at politiet har meldt at ordningen har bidratt til å forebygge vold og reddet liv. Disse medlemmer viser til at den britiske ordningen også balanser personvern hensyn og rehabiliterings hensyn ved at det kun gis informasjon når det foreligger en reell bekymring for gjentakelsesfare.

Disse medlemmer mener Norge må se til Storbritannia og innføre en ordning som gir voldsutsatte rett til å få informasjon om en partners voldshistorikk. Disse medlemmer mener dette er et nødvendig tiltak for å beskytte liv og helse.

Disse medlemmer har merket seg statsrådens svarbrev, hvor det settes spørsmålstegn ved om:

«[...] det er mer formålstjenlig å rette innsatsen mot andre tiltak for å forebygge og håndtere pågående og eventuell fremtidig vold og legge til rette for at den voldsutsatte og eventuelle barn gis mulighet til å leve et trygt liv uten voldsutøver.»

Disse medlemmer mener statsråden lager en kunstig motsetning. Disse medlemmer mener det er mulig både å forsterke forebyggende arbeid, styrke politi og påtalemyndighet for raskere straffesaksbehandling og øke bruken av omvendt voldsalarm, samtidig som det innføres nye ordninger som kan beskytte personer som står i fare for å bli utsatt for vold.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til at Clare's Law, formelt kjent som Domestic Violence Disclosure Scheme (DVDS), i Storbritannia gir enkeltpersoner og nærstående adgang til å be politiet om informasjon om en nåværende eller potensiell partners tidligere straffedommer for vold i nære relasjoner eller seksuelle overgrep, samt at politiet på eget initiativ kan dele slik informasjon der det foreligger fare. Dette medlem vil fremholde at det er et grunnleggende rettsstatlig prinsipp at opplysninger om straffedommer som hovedregel ikke er offentlig tilgjengelige, og at personer som har sonet sin straff, skal kunne vende tilbake til samfunnet uten livslang stigmatisering. Samtidig viser dette medlem til erfaringer fra Storbritannia, hvor politiet har mottatt et betydelig antall søknader og selv rapporterer at ordningen har bidratt til å forebygge vold og reddet liv. Dette

medlem viser videre til at tall fra Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress indikerer at hver tiende kvinne i Norge har opplevd grov vold fra partner i løpet av livet, at politiet i 2024 registrerte 3 545 meldinger om vold i nære relasjoner, en økning på om lag 13 pst. fra året før, samt at det de senere år har vært en bekymringsfull økning i partnerdrap. På denne bakgrunn, og i lys av Kristelig Folkepartis langvarige engasjement på feltet, støtter dette medlem både representantforslagets intensjon og forslaget om å utrede og innføre en tilsvarende ordning i Norge.

På denne bakgrunn fremmer komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen innen 1. juli 2026 innføre en ordning etter modell av Clare's Law i Storbritannia, der enkeltpersoner og deres nærmeste kan søke politiet om informasjon om en nåværende eller potensiell partners tidligere straffedommer for vold i nære relasjoner eller seksuelle overgrep, hvor politiet foretar grundige vurderinger av alvorlighetsgrad, risiko for gjentakelse og personvern hensyn før informasjon eventuelt deles.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet og Høyre:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen utrede implementering av Clare's Law i Storbritannia i norsk lovverk, innenfor rammene av grunnleggende rettsprinsipper. Opplysninger skal kun utleveres til personer som står i fare for

å utsettes for vold. Eventuell utlevering av opplysninger må praktiseres strengt, og etter klare retningslinjer som forhindrer misbruk, og må baseres på erfaringer innhentet fra Storbritannia. Lovverket skal være kjønnsnøytralt.

Forslag fra Høyre og Kristelig Folkeparti:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen innen 1. juli 2026 innføre en ordning etter modell av Clare's Law i Storbritannia, der enkeltpersoner og deres nærmeste kan søke politiet om informasjon om en nåværende eller potensiell partners tidligere straffedommer for vold i nære relasjoner eller seksuelle overgrep, hvor politiet foretar grundige vurderinger av alvorlighetsgrad, risiko for gjentakelse og personvern hensyn før informasjon eventuelt deles.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Miljøpartiet De Grønne.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:50 S (2025–2026) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Tone Wilhelmsen Trøen, Mahmoud Farahmand, Haagen Poppe og Margret Hagerup om å innføre en ordning med rett til informasjon, for å beskytte kvinner mot voldelige partnere – vedtas ikke.

Oslo, i justiskomiteen, den 17. mars 2026

Jon Engen-Helgheim

leder

Kristine Løfshus Solli

ordfører

Justis- og beredskapsministeren

Stortinget - Justiskomiteen
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
25/7024 - MALO

Dato
15.12.2025

Svar på Dokument 8:50 S (2025-2026) Representantforslag om å innføre en ordning med rett til informasjon - for å beskytte kvinner mot voldelige partnere

Jeg viser til brev fra Stortingets justiskomite datert 27. november 2025 hvor jeg bes uttale meg om representantforslag 8:50 S (2025-2026), fremsatt av stortingsrepresentantene Tone Wilhelmsen Trøen, Mahmoud Farahmand, Haagen Poppe og Margret Hagerup. Representantene foreslår at Stortinget ber regjeringen om innen 1. juli 2026 å innføre en ordning etter modell av Clare's Law i Storbritannia, der enkeltpersoner og deres nærmeste kan søke politiet om informasjon om en nåværende eller potensiell partners tidligere straffedommer for vold i nære relasjoner eller seksuelle overgrep, hvor politiet foretar grundige vurderinger av alvorlighetsgrad, risiko for gjentakelse og personvern hensyn før informasjon eventuelt deles.

Opplysninger om at en person er straffedømt er sensitive personopplysninger. Retten til vern om og kontroll med egne personopplysninger er del av det menneskerettslige vernet om retten til privatliv. For å ivareta personvernet er politiet ilagt taushetsplikt. Å gjøre unntak fra politiets taushetsplikt krever hjemmel i lov, og slike inngrep må være nødvendige og forholdsmessige.

Vi har i norsk rett flere lovhjemler som tillater politiet å utlevere opplysninger med det formål å forebygge kriminalitet, og som søker å avveie hensynet til lovbryters rett til privatliv mot nødvendig og forholdsmessig bruk av opplysninger for å forebygge lovbrudd. Politiregisterloven etablerer ulike ordninger for vandelskontroll, hvorav politiattestordningen er den viktigste. I tillegg har politiet hjemmel til å dele opplysninger på eget initiativ i enkelte tilfeller. Blant annet åpner politiregisterloven § 27 annet ledd nr. 2 for at politiet uten hinder av taushetsplikt kan utlevere opplysninger til private dersom det er nødvendig for å forebygge lovbrudd og andre løsninger må

antas å være utilstrekkelige. I forarbeidene er dette presisert dithen at adgangen bare skal benyttes når utlevering er eneste realistiske mulighet for å oppnå den forebyggende effekten. Bestemmelsen gir ikke enkeltpersoner en direkte rett til å be om informasjon om en partners spesifikke voldshistorikk.

Ordningen med «Domestic Violence Disclosure Scheme» i Storbritannia, også kjent som «Clare's law», reiser etter min vurdering prinsipielle spørsmål og vanskelige grensedragninger, i tillegg til praktiske utfordringer. Blant annet nødvendighetskravet i gjeldende § 27 annet ledd nr. 2, som reflekterer nødvendighetskravet for inngrep i retten til privatliv, synliggjør utfordringene med en ordning som foreslått av forslagstillerne.

For det første er det utfordrende å vurdere konkret gjentakelsesfare utelukkende basert på tidligere straffedommer for vold i nære relasjoner og seksuelle overgrep, og således om utlevering av opplysninger er nødvendig. Det kan dessuten stilles spørsmål ved ordningens forebyggende effekt. Det er, etter det departementet har brakt på det rene, i begrenset grad gjennomført forskning for å evaluere om ordningen er egnet til å forebygge vold i nære relasjoner. Bekreftet informasjon om partnerens tidligere voldshistorikk er ikke nødvendigvis styrende for at den som informeres avslutter forholdet. Forskning som har sett på årsaker til at kvinner forlater en voldelig partner fremhever sosiale, økonomiske og familiære hensyn som de mest sentrale. Ordningen kan også føre til at den voldsutsatte kan oppleve å tillegges et slags ansvar for volden, snarere enn å være et effektivt verktøy til å hjelpe personen ut av forholdet. Personer som kontakter politiet for å få utlevert opplysninger vil ofte allerede ha erfart voldelige tendenser, og i lys av dette kan det spørres om en bekreftelse fra politiet om voldshistorikk er egnet for å forhindre fremtidig vold.

Usikkerhet om ordningens effektivitet gjør at inngrepet i privatlivet og i retten til vern om egne personopplysninger fremstår som problematisk. Ordningen er også blitt kritisert for å legge for mye fokus på fortidig straffehistorikk på bekostning av nåværende risikomomenter for partnervold. Det kan også reises spørsmål ved om ordningen vanskeliggjør rehabilitering av domfelte.

Disse forholdene kan peke mot at det er mer formålstjenlig å rette innsatsen inn mot andre tiltak for å forebygge og håndtere pågående og eventuell fremtidig vold og legge til rette for at den voldsutsatte og eventuelle barn gis mulighet til å leve et trygt liv uten voldsutøver.

Vold i nære relasjoner er et alvorlig samfunnsproblem med høy politisk prioritet. Regjeringen fremmet i desember 2023 en egen opptrappingsplan mot vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner for perioden 2024–2028. Opptrappingsplanen er en viktig del av regjeringens helhetlige arbeid for å øke tryggheten i samfunnet. Opptrappingsplanen inneholder 122 tiltak med mål om å forebygge og bekjempe vold og overgrep, og i ytterste konsekvens drap. Implementeringen av tiltakene i planen er godt i gang og en statusrapport for arbeidet ble offentliggjort i juni 2025. Planen legger til rette for mer målrettet forebygging, bedre hjelp til og beskyttelse av utsatte og mer effektiv straffeforfølgning og oppfølging av utøvere. Planen omfatter tiltak innen mange sektorer, blant annet barnehage og skole, barne- og familievern, helsesektor og politi.

Politiets arbeid står sentralt i opptrappingsplanen. Oslo-politiet har oppnådd gode resultater ved å jobbe etter den såkalte RISK-modellen, hvor politispesialister og sosial- og helsefaglige ansatte arbeider sammen i team for å forebygge ny vold. Innsatsen rettes både mot voldsutsatte, voldsutøvere og voldsutsattes barn. Regjeringen vil etablere RISK i alle politidistrikt, og har startet opp med Nordland, Sør-Vest og Sør-Øst politidistrikt.

For å styrke det forebyggende arbeidet er det nedsatt en ekspertgruppe som skal utrede en tverrfaglig og tverretatlig modell for risikovurdering og risikohåndtering i saker om vold og overgrep i nære relasjoner. Som en del av mandatet skal ekspertgruppen vurdere ulike samarbeidsmodeller som legger til rette for et bedre tverretatlig samarbeid og informasjonsdeling. Blant modellene som skal vurderes er den danske Infohus-modellen og den britiske MARAC (Multi Agency Risk Assessment Conference). Ekspertgruppen skal levere sin utredning innen utgangen av juni 2026.

MARAC er utviklet i Storbritannia og er et møte hvor det deles informasjon om saker om vold i nære relasjoner med høy risiko. I møtet deltar representanter for lokalt politi, helse- og sosialtjenesten, barnevern, boligkontor, kriminalomsorg og andre relevante aktører fra offentlig og frivillig sektor. Etter å ha delt all relevant informasjon om en voldsutsatt person, diskuterer deltakerne i MARAC beskyttelses- og hjelpetiltak som kan øke sikkerheten til den utsatte, og utarbeider en koordinert plan for oppfølging. Hovedfokus til MARAC er å beskytte den voksne voldsutsatte. MARAC vil også kunne ta kontakt med andre tjenester som kan ivareta eventuelle barn og håndtere voldsutøveren. Kjernen i MARAC-metodikken er at ingen enkelt tjeneste eller hjelpeorganisasjon har en fullstendig oversikt over saken, men at alle kan ha innsikt som er avgjørende for den voldsutsattes sikkerhet og hjelpebehov. Alle tjenester knyttet til MARAC har et felles risikovurderingsverktøy. Enhver ansatt i førstelinjetjenesten, som foretar en risikovurdering som viser høy risiko, kan henvise saken til en lokal MARAC.

Utover dette har regjeringen etablert partnerdrapskommisjonen som skal bidra til økt fenomenkunnskap om partnerdrap og partnervold i en norsk kontekst. Kommisjonen skal gjennomføre undersøkelser med sikte på å avdekke årsaksfaktorer, bakenforliggende forhold og hendelsesforløp av betydning for offentlige virksomheters arbeid for å forebygge partnerdrap og partnervold. Kommisjonen vil publisere rapporter med tilrådninger om forebyggende tiltak. Loven som gir kommisjonen tilgang til nødvendig informasjon trådte i kraft 1. april i år.

Undersøkelser har avdekket manglende kunnskap om avvergingsplikten, både blant fagfolk og privatpersoner. Avvergingsplikten nedfelt i straffeloven § 196 er sentral i det forebyggende arbeidet mot partnervold på tvers av sektorer. I 2024 mottok NKVTS derfor en ekstra bevilgning for å styrke tiltaket med å videreutvikle informasjonskampanjen om avvergingsplikten og for å spre kunnskap om veilederen «Taushetsplikt, opplysningsrett og opplysningsplikt i forvaltningen». I mai 2025 lanserte NKVTS et nytt e-læringskurs om avvergeplikten på plikt.no.

Jeg mener vi fremover bør fokusere på gjennomføringen av tiltakene nedfelt i opptrappingsplanen mot vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner for perioden 2024–2028 og avvente ekspertgruppens utredning og tilrådninger fra

partnerdrapskommisjonen før det besluttes innført nye forebyggende tiltak mot partnervold. På denne bakgrunn tilrår jeg ikke vedtakelse av forslaget.

Med hilsen

Astri Aas-Hansen

Dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur